

Arrest

nr. 190 411 van 4 augustus 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2017 om 16.32 u per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2017 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat R. BRONLET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Artikel 39/82, §1, derde tot vijfde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“§ 1.(...)”

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de schorsing bij voorraad worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen zijn gehoord.

De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.”

1.2. Er werden op 2 augustus 2017 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) per faxpost twee onderscheiden verzoekschriften ingediend waarin de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd gevorderd van dezelfde beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), respectievelijk gekend onder rolnummer RvV 208 222 en onder rolnummer RvV 208 260.

1.3. Ter terechtzitting wordt ambtshalve gewezen op het hierboven weergegeven artikel 39/82, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat een verzoekende partij, op het ogenblik dat zij de schorsing vordert, “op straffe van niet-ontvankelijkheid” noch gelijktijdig, noch opeenvolgend, opnieuw toepassing kan maken van artikel 39/82, §1, derde lid van de vreemdelingenwet. Bijgevolg kan, éénmaal een vordering tot schorsing is ingediend, geen nieuwe vordering tot schorsing worden ingediend, tenzij de eerst ingediende vordering werd afgewezen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond. Aangezien de vordering tot schorsing die gekend is onder het rolnummer 208 222 niet werd afgewezen “omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond”, kan verzoekster geen nieuwe vordering tot schorsing indienen tegen de bestreden beslissing.

1.4. Volgens de aanwezige raadvrouw zou te dezen toepassing moeten worden gemaakt van artikel 39/68-2, eerste lid van de vreemdelingenwet, waarin wordt voorgeschreven dat, “(i)ndien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (...) de Raad (oordeelt) op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift”, waardoor de Raad zich niet zou moeten uitspreken over de vordering die gekend is onder het rolnummer RvV 208 222, doch over het meest recente verzoekschrift dat werd ingediend in de zaak met rolnummer RvV 208 260.

1.5. Op grond van het adagium ‘*lex specialis derogat legi generali*’ merkt de Raad echter op dat de toepassing van artikel 39/82, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet als *lex specialis*, die specifiek de schorsingsprocedure in het kader van het administratief kort geding regelt, de toepassing uitsluit van artikel 39/68-2, eerste lid van de vreemdelingenwet dat als *lex generalis* fungeert en ressorteert onder de gemeenschappelijke bepalingen die de rechtspleging van de Raad in zijn geheel betreffen.

1.6. Op het ogenblik dat het verzoekschrift in de zaak met rolnummer RvV 208 260 werd ingediend, was de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de thans bestreden beslissing reeds gevorderd door toedoen van het verzoekschrift met rolnummer RvV 208 222, waardoor onderhavige vordering op grond van artikel 39/82, §1, vierde lid *de iure* als niet-ontvankelijk dient te worden aangemerkt.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet ontvankelijk.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier augustus tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

F. TAMBORIJN